

CASAR-SE PER LO CIVIL

Vàrem tenir, quan estudiàvem, un professor, al cel sia! que sovint ens deia: «muchachos, sa teoria i sa pràctica se peguen coses». Aleshores, allò per a nosaltres, només era una frase, i ara, així com ens anam fent majors (no volem dir vells) ho començam a entendre, i veim que el professor tenia la raó.

En teoria, hi ha moltes parelles que creuen que s'haurien de casar per lo civil. Però sona tan malament això de «casar-se per lo civil», que sembla quasi un delictes, i aleshores, no els queda més remei que

casar-se per l'església. Vejem si ens aclaram una mica. El tema segur que pica a més de dos, a nosaltres els primers. Quasi ningú gosa encetar-lo, però creim que ha arribat el moment de parlar clar.

Les carrosses de Sant Antoni d'enguany foren més que una demostració de bon gust, d'entusiasme o d'interés, una manifestació deplorable de la que no val la pena parlar-ne ni mostrar-ne res: O s'ha de fer bé o no s'ha de fer.

En canvi l'entusiasme infantil i juvenil no hi mancà com es pot veure en aquesta fotografia on veim el Vicari Queló, que, com sempre, acudí a beneir tothom qui ho desitjava.

1.—El matrimoni, com a realitat humana és una unió personal d'amor, que suposa maduració i llibertat, capacitat d'assumir l'altre tal com és, obertura a la paternitat responsable i al bé de tota la societat (com ho explica el Directori sobre el Sagrament del Matrimoni de la nostra diòcesi). D'aquesta manera, l'amor humà es pot convertir en un camí per a descobrir Déu, que és amor.

2.—Tot matrimoni com a sagrament suposa la fe, i sense la fe no té sentit dins una comunitat cristiana.

3.—Hi ha persones, moltes parelles de nuvis, que diuen que creuen en Déu (per ventura llavors resulta que és sa mare o sa padrina les que empenyen a aquesta religiositat!), però no viuen la fe en Jesucrist i es casen per pressions familiars o socials.

4.—Els pares han d'acceptar la decisió lliure dels seus fills en cas que vulguin contreure matrimoni «civil», a fi de poder arribar, més envant, si maduren en la fe, a rebre el sagrament.

5.—Segons la legislació espanyola vigent, per a contreure matrimoni civil no s'ha de fer cap declaració sobre les creences religioses, per part dels contraents.

Segurament es poden discutir i matitzar molts de punts entorn al tema, així com la «nova» possibilitat del divorci civil que ve a canviar radicalment la situació anterior... Però, si Déu vol, ja tindrem temps de seguir tractant aquests aspectes. Esperam la vostra opinió, que rebrem gustosament.

La nostra història

ANY 1651: UN PAS TRIST

Aquesta vegada, transcrivim la major part d'un document, que denuncia un fet tràgic succeït a la nostra vila, l'any 1651. A part de lo curiós i trist del cas, serveix per a reviure el llenguatge que usaven els funcionaris d'aquell temps, abans que se'ns imposàs el Decret de Nova Planta de Felip V.è, que prohibia les nostres institucions d'autogovern, la nostra llengua i cultura.

Fou trobat i transcrit per l'historiador Mn. Pere Xamena.

«Nos Don Laurencio Ram de Montoro, lloctinent i Capità General en lo present Regne de Mallorca e illes adjacents diem, notificam i fem a saber a tothom generalment, de qualsevol grau, condició o estament, sia que com els 13 prop passat mes de juliol (1651), poc més de una hora de nit Antoni Pocoví, alias «bufa», de la vila de Muntuirí, essent passat la cantonada de la Rectoria de dita vila, dins lo carrer de Miquel Vanrell, lo dit Antoni Pocoví, alias «bufa», induït del Esperit Maligne no dubtà tirar arcabussada a Onofre Gomila, teixidor de lli, de les bales de la qual restà ferit en la esquena sobre los ronyons i li ixen quatre bales per davant, de la qual arcabussada lo dit Onofre Gomila en continent fou mort, i com delictes de tan mal exemple comès amb arma de foc prohibida dins la vila de Montuirí sia a gran desservei de Déu nostro Senyor i de la autoritat de la justícia, per tant sa Senyoria Illma. desitjant que dit Antoni Pocoví, alias «bufa» de la vila de Montuirí vinga a mans i poder de la justícia, i que sia castigat conforme la qualitat i circumstàncies de dita mort de que ha comesa contra Onofre Gomila teixidor de lli, de la mateixa vila de Montuirí, i prevenir i remediare que no pugua continuar a cometre altres delictes, inseguint la deliberació a lo reial consell presa, diu i notifica i mana les coses següents:

Primerament, per lo que convé a lo benefici públic i bona administració de justícia i exemple en lo esdevenidor que dit Antoni Pocoví, alias «bufa» de la vila de

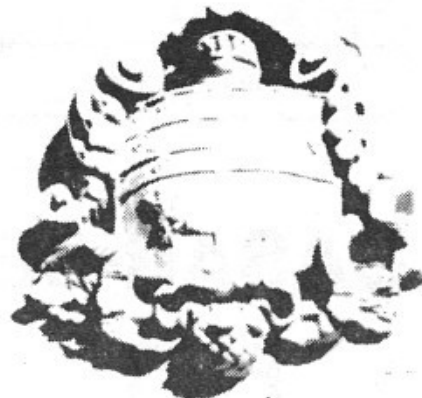
Montuirí sia bandejat¹ de la present illa en virtut de la present pública crida lo bandejam i per tal bandejat sia tingut i reputat, manant a tothom generalment lo tinga per tal i no pugua tractar amb ell ni donar-li algun género de socors, favor, auxili sots les penes instituides contra fautors en los reals edictes. i altres reservades a dita sa Sria. il·lustríssima...

(Dat a Ciutat als 5 d'agost de 1651).

(Acaba el document, oferint 300 lliures dels bens del delinqüent a aquell que el capturàs i el posàs en poder de la règia cort).

NOTA

¹ Bandejat vol dir tret defora, expulsat. Aquest document fou transcrit i guardat per Mn. Pere Xamena, qui ens facilità la còpia.

Escut de Ca'n Socies de Tagamanent.

AS'HA DIT QUE...

...hi ha hagut polèmica amb el nom de Joan Mas i Verd al Col·legi Públic d'E.G.B. Mentre per a uns el donar-li aquest nom pareixia bé, altres consideraven que ja n'hi havia prou si es posava una placa dient que essent ell batle de Montuirí es construí l'edifici.

...s'altre dia un cotxe va estar a punt d'atropellar a un nin que sortia de la pista Es Dau cap al carrer Pare Vicenç Mas.

...que un dia tendrem una desgràcia en Es Dau per la manca de protecció dels nins... i que llavors se donarà la medecina, quan l'accident hagi passat. I això s'ha dit i s'ha repetit.

...s'hauria de posar remei ja que tenim a Montuirí la sort de contar amb un bon lloc on els nins s'ho passin bé.

...una solució seria prohibir la circulació en el carrer Pare Vicenç Mas, en el troç de davant la pista.

...una altra, no deixar passar vehicles en el carrer Pare Vicenç Mas, des del carrer de Baix cap Es Dau en el sentit de devallada. I també, en el carrer des Puig —davant es pes de porcs— en sentit de puïada

...que una solució d'urgència i fàcil seria col·locar una reixeta.

...no se comprén com no se fan els vestuaris en Es Dau.

...només pareix que saben de la seva necessitat els veinats i els qui emplen la pista. I que aiximateix tocarien saber-ho i posar-hi remei els qui poden fer-ho.

...moltes nits queden encesos els llums de la pista del Dau. Que són massa les vegades que els veinats els han d'apagar, inclús algú d'ells tanca la clau a la matinalada quan s'en va a fer feina.

...solen esser —principalment— els joves nets d'uns 14-15 anys els qui no apaguen les faroles i que els nins petits sí que ho fan.

...el municipal quan tanca l'Ajuntament, també podria fer una passada pel Dau i veure com està la cosa. I si qualcú juga, responsabilitzar-lo de que pitgi l'interruptor quan s'en vagi... i així se sabrà qui les deixa oberts.

...el dilluns 15 de febrer se posaren uns discs de circulació prohibida en el troç del carrer Major i plaça comprès entre Es Cine i Sa Drogueria per tal de facilitar el bon desenvolupament del Mercat.

...aquests discs permeten la «carga i descarga».

...els Darrers Dies a Montuirí varen esser «bons i barato».

25 ANYS ENRERA

MARC 1957

Era tante la manca d'aigua per als nostres camps i tan gran la preocupació de tothom que foren molts els qui els vespres dels dies 22 i 25 d'aquest mes acudiren a l'església a les "rogatives" per a alcançar de Déu la pluja.

SA VEU DEL CARRER

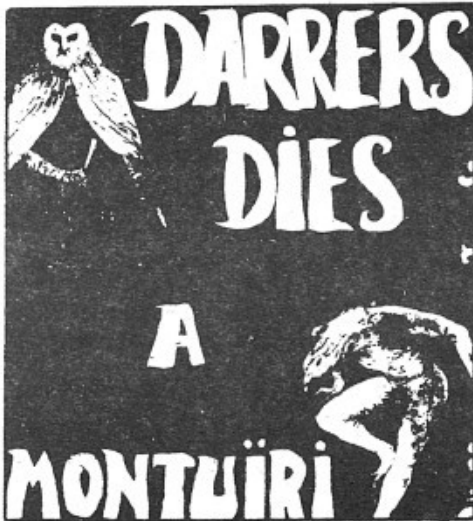
Els darrers dies a Montuiri

UNA NIT DE FRESSES

Les festes dels darrers dies d'enguany encara no arriben a les de cinquanta anys enrera

La vetlada del dissabte 20 de febrer, el darrer abans del dimecres de cendra, fou tal com s'esperava, «una nit de bauxa, de fresses i sarau per llarg».

Eren molts els qui es desfressaren i molta més la gent que d'una o altra manera participà en aquesta simpàtica festa, ja que n'hi havia fins i tot d'altres pobles. Els montuïrers ja feia bastants de dies que preparaven la sortida amb uns vestits i caretes o emmascarats; per tot arreu aquest era el tema preferit i les cosidores ja no agafaven altra feina, corrien a la desesperada.

«Sa Rua»

La banda de música, tocant així com podia i amb l'uniforme del dia, asseynalà el començament de la festa. I ja tenim la gent al carrer. Sa rua, de Ses Tres Creus a la Plaça Vella, tant s'omplí de gent que a les deu era quasi impossible caminar sense aturar-se cent vegades perquè els qui badocaven s'entretenien tant contemplant ja bé els nins i nines vestits del que no eren, o bé aturant a les jovenetes i jovenets que no volien ésser reconeguts, o bé quedant sorpresos davant tantes fresses impossible de saber qui eren.

Mentre els dos monumentals foguerons cremaven i encalesien en la plaça Vella i en Ses Tres Creus, el qui volia podia menjar coca amb verdura, pebres torrats, ensaimada d'encarabassat, sobrassada torrada pròpia dels darrers dies, panades, cocarrois, bunyols, vi i... tot el que volgués cadascú. També podia veure's el fogueró davant la Sala Mariana i festers que donaven calor i llum al llarg de «sa rua».

Ximbombes i guitarres, cornetes i tambors, orquestres i molt de renou i sarau feien que l'ambient fos encara més festiu, alegre i, fins i tot eixordador.

I així passaven aviat les hores d'aquesta nit de fresses, alegre però freda, simpàtica i romàntica i molt animada. Foren tants els qui es desfressaren que molts dels qui no hi anaven en tenien enveja.

ELS DARRERS DIES, ANTANY

A finals del segle passat i començaments el present, els darrers dies encara eren viscuts per la gent de Montuiri amb més il·lusió i més festa.

Hem sentit dir que es feia un carnaval preciós, carroces i senyors muntats a cavall molt adornats —cavalls i cavallers— i donaven caramel·los i llançaven serpentines... i en el carnaval els homes esquitxaven a les dones amb una borratxa i les dones per una finestra amb una gerreta els esquitxaven a ells. Fins i tot els homes ortigaven a les dones i els posaven uns braços com un «Ecce Homo». Tiraven olles dins les cases i fugien corrent, tocaven, feien por...

Cal dir, com a nota curiosa, que els darrers dies sortien desfressats pel carrer (i això no era sols el dia de la festa). Hi havia una careta molt curiosa i popular, es deia «sa careta d'en Doia». Aquesta careta estava feta d'un rabassot de canya i tenia forma d'home vell amb moltes rues. Els vells del poble encara recorden que fou un tal Doia el qui la va fer i la se va posar per a matar un home. Amb el temps es feu popular i cada any sortia...

Però... bé mirarem enguany i no la veurem. Ens hagués agradat de veure-la i saber com era sa careta d'en Doia, però pel que deien no n'hi havia cap que s'hi assemblés. Això sí, moltes eren fetes amb enginy i plenes d'originalitat.

Una festa tan simpàtica i entretenida que de cada any torna anar a més. Per això es que cal suposar que la de l'any que ve deixarà enrera a la d'enguany.

O. ARBONA - G. GOMILA

Nota: De l'organització de la festa dels darrers dies d'enguany se n'encarregà l'Ajuntament i els pares d'alumnes de vuitè curs d'E.G.B. i ajudà en el muntatge el Grup Jovent. També cal destacar la important col·laboració econòmica de 49 entitats i cases comercials montuïreres.

ENGRANDINT L'ANECBOTARI

BONA PAU

Hoja Parroquial de Montuiri

27 de Enero de 1951 - Número 1

CURACION DE UN LEPROSO

Dominica III después de Epifanía

Señor, si quieres, puedes limpiarlo.
La oración del leproso es perfecta, dice el Catecismo: pone las dos condiciones, la profunda y confesión humilde de la necesidad. La fe la manifiesta el leproso en la adoración de Jesús: la confesión en la súplica oral. Pero se trata de un hijo material, como es la salud del cuerpo; por esto dice, si quieres, dejando a su voluntad la curación. Son las dos condiciones de nuestra plegaria, cuando se trata de pedirle a Dios bienes terrenos. «Señor, solo Todopoderoso: mi miseria es profunda; pero ignoro en estos momentos si me conviene salir de ella; si es pitié, socórredme» (St. Evangelio replicado: Guará).

RECUERDA: Que la Bula de 1951 valia hasta dia 23 de Enero. ¿Has tomado la bula que corresponde a tus ingresos? Haz esta limosna a la iglesia.

MOVIMIENTO DE LA PARROQUIA

AÑO 1951

Nacimientos		Defunciones	
Niños	16	Hombres	17
Niñas	8	Mujeres	15
Total	24	Total	32
Matrimonios		32 Defunciones	
Celebrados en Montuiri	13	24 Nacimientos	
Celebrados fuera de Montuiri	1	08 Pérdidas	

N'Honorat Moll parla del teatre a Montuïri

Voldrien representar obres d'En Pere Capellà

A Montuïri l'afició pel teatre ve de molt de temps enrera, tal vegada de principis de segle.

Durant aquests darrers ciquanta anys han destacat tres persones en l'organització de grups que després de molts d'assaigs representaren encertadament diferents obres: El senyor Joan Oliver (Metge de Meià), En Martí de Son Coll i actualment N'Honorat Moll. I és a n'aquest a qui ens dirigim perquè ens parli del passat i del present del teatre a Montuïri.

—Com va començar la idea d'organitzar una agrupació de teatre?

—Sa història és un poc llarga. Jo vaig començar quan va acabar es grup d'En Martí de Son Coll, l'any 1969, que havien fet «El món per un forat», i noltros havíem participat fent un sainet. L'any 1970 vàrem refundre es grupet vell amb es nou i vàrem fer «L'amo de Son Magraner».

En aquell moment, es metge de Meià encara era viu, i jo el vaig anar a cercar perquè mos ajudàs, sabent sa gran experiència que tenia.

Aquesta vegada va ser quan vàrem retre un homenatge a En Pere Capellà, on hi vingué la seva família.

—De quina manera vos ajudava el metge de Meià?

—Es metge de Meià estava bastant fotut d'asma; i jo el me'n menava, i estava amb noltros fins a les 11 des vespre. I sa dona em deia: «menal-te'n, menal-te'n».

—Quins eren els «aristes» d'aquella època?

—Interpretaren «L'amo de Son Magraner» En Llorenç Amengual (Joan),

Els actors d'«Aigua de Pluja» i el seu director, Honorat Moll.

mençant amb al·lots més joves, i anar fent feina amb aquests, perquè oferien més futur.

—Quines han estat les dificultats més grosses que heu hagut de superar?

—En realitat, dificultats no n'hi ha hagudes, perquè jo m'he sabut conformar amb lo que teníem dins ses mans.

Només hi va haver un parèntesi entre es primer i es segon. Llavors, també ses

aquesta passió pes teatre. Fent-me càrrec de tot lo que havia vist, l'interès per a modernitzar la Sala Mariana, veia que, si no hi hagués qualcú que es responsabilitzàs d'organitzar comèdies, sa Sala Mariana se n'aniria en orris. M'ensenyaren a estimar lo que, amb tant de sacrifici, havien fet aquestes persones. Estimar-ho i millorar-ho, en lo possible.

—Com començaren les primeres actuacions del grup actual?

—Durant aquests tres darrers anys, hem fet uns festivals pes viatge d'estudis de vuitè. I en aquests festivals ja destacaren uns quants elements que han demostrat tenir capacitats artístiques. I amb aquests anam fent feina.

—La gent jove, la veus tan constant com un temps?

—La gran majoria, sí. Es fet d'haver posat en escena una comèdia de tres actes és un al·licient important i bàsic per a la continuïtat des grup.

—Quins projectes teniu?

—No tenim cap pretensió professionalista. Avui mateix en parlàvem amb un parell de persones ja madures i experimentades. Hem pensat si convindria

«Així com s'anaven casant, fugien»
«No tenim cap pretensió professionalista»
«Pensam fer unes sortides als pobles»

Pere Mas (Gaspar), Francisca Melià (Francisca), Antònia Garcies (Francina), Antònia Miralles (Miquela), Joana Roca (Maria), Rafel Ribas (Toméu), Francisca Garcias (Juanitça), Rafel Miralles (porquer), Honorat Moll (Lluís) i Gabriel Mayol (Llinàs). L'apuntador era En Joan Cerdà.

Després d'aquesta comèdia, ja vaig prendre jo ses missions.

Es problema més difícil era que, així com s'anaven casant, fugien. Per això, vaig veure que sa solució era anar co-

dificultats d'haver de dur endavant sa família...

Dificultats econòmiques, tampoc, perquè no mos hem passat. He rebut una total col·laboració dels al·lots actors, com també de part de sa parròquia.

—Què és lo que et va fer mantenir aquesta difícil constància de tirar endavant?

—A través de lo que havia après amb es metge de Meià, i més envant amb En Martí de Son Coll, se'm va inculcar

(Segueix a la pàg. 7)

"Nit de bauxa, fresses i sarau per llarg"

MORÍ A BONS AIRES

A Bons Aires va morir N'Antoni Mesquida Ribas «Moreno», el passat 20 de desembre. Tenia 90 anys. Se'n va anar a Amèrica el 20 de juliol de 1911. Fa set anys, vengué a Montuiri per a visitar, amb el seu fill, la família de Can Serra. Descansi en pau.

PUBLICACIONS MONTUIRERES

Hem sabut de don Lluís Alemany que Montuiri té o ha tengut les següents publicacions:

- «Alborada», del Col·legi Ramon Llull.
- Butlletí Informatiu, de l'Ajuntament.
- «Bona Pau», full parroquial.
- «Juventud», «òrgano del Colegio de la Inmaculada» (any 1930).
- «Juventud», «òrgano del Centro Cultural Católico» (any 1931).
- Mallorca Pageda, Butlletí d'Informació i debat de la Unió Pageda.
- Puput Xerrador, revista d'actualitat el Col·legi Nacional Mixt.
- Revolt Es, «Formación e Información del Club Juvenil Bona Pau».
- «UCD informa», de l'UCD local.

Així figura a la fitxa que ens va mostrar quan va visitar l'exposició de Bona Pau i Premsa Forana, aquí a Montuiri. Don Lluís és un enamorat de les publicacions dels pobles, té les fitxes de totes i recolleix les revistes i fulls que han anat sortint.

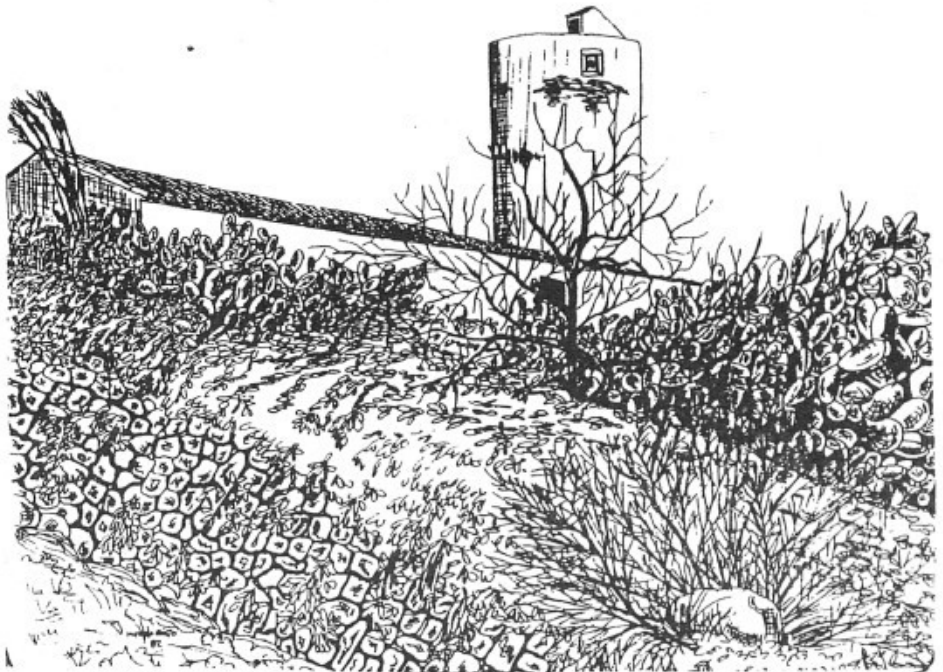
Des de Bona Pau —ell també és subscriptor nostre— l'animam a què molt prest publiqui aquesta investigació tant necessària i important que està realitzant sobre la Premsa Forana.

III SETMANA CULTURAL

Els dies 9, 11, 16, 18 i 23 de febrer una quinzena de pares de 1.ª etapa assistiren a les classes de Matemàtica Moderna (Iniciació als conjunts) que va donar en Joan Sorell a l'Escola. Les classes perteneixen (emprant termes matemàtics) a la III Setmana d'Animació Cultural organitzada pel Cercle d'Educació Permanent d'Adults i APA del Col·legi Públic d'E.G.B.

IV SETMANA CULTURAL

Durant aquest mes de març es desenvoluparà la IV setmana. Potser, les dates sien els dies compresos dins la setmana del 23 al 26. Els possibles temes: «Educació sexual» (dirigida als pares), «Les cultures en el món» i una xerrada entorn a la història del cinema i les seves corrents actuals.

«CA BARRET!»

ELS FEMS A PETRA

Tots els qui érem a la Sala Mariana, el vespre 13 de febrer, acabàrem dient Ca barret! Aquest era el títol d'una comèdia que posà en escena el Grup de Teatre de Lloret. La interpretació ens va parèixer molt bona en contraposició a la trama de l'obra que fou fluixeta. Assistí tres quarts de l'aforament.

Hem sabut, a través del corresponçal de Diari de Mallorca a Petra, que la planta transformadora de fems en «abono» del tipus compost s'instal·larà, possiblement, a Petra. Una Comissió d'aquest poble ha de visitar —tal com va fer una de Montuiri— unes instal·lacions parecudes, a la Península, i després es decidirà de forma definitiva.

«AIGUA DE PLUJA», A LLORET

El Grup de Teatre de Montuiri va presentar el dissabte 6 de febrer a Lloret l'obra «Aigua de Pluja», dirigida per N'Honorat Moll. Juntament a les dues funcions fetes a Montuiri són ja tres les que han escenificat. Vegem a quantes arriben. Ànim!

ACORDS CONSISTORIALS

A les actes aprovades per les Comissions Permanent i Sessió Plenària celebrades el dijous 28 de gener figuren aquests acords:

«Sol·licitar al Consell General Interinsular que el projecte de construcció d'un Centre Mèdic sia inclòs en el Pla d'Obres i Serveis de 1982 amb un pressupost de 4.950.016 pessetes; l'adjudicació per concert directe del servei de recollida de fems a Sebastià Andreu per un total anual de 1.040.000 pessetes; l'adquisició d'una màquina fotocopiadora per un preu no superior a les 350.000 pessetes; la bonificació d'un 25 per 100 de la quota de l'impost municipal de 25 camions; la declaració com a festes de l'administració local del Dia des Puig, i de Sant Bartomeu i sol·licitar al Ministeri d'Educació la realització de les obres d'enrajolat i pintura exterior de l'edifici del Col·legi d'E.G.B. En el Ple, «fer les gestions pertanyents per a comprar un solar o terreny edificable en el nucli urbà de la vila per a construir un centre mèdic municipal».

REUNIÓ DE PREMSA FORANA

Un redactor de Bona Pau va assistir a la reunió de representants de Premsa Forana que es va celebrar el mes passat a Sant Joan. Es va tractar del 1.er Congrés que tindrà lloc els dies 30 d'abril, 1 i 2 de maig. Es faran visites culturals a Manacor i Sóller i es debatiran aquestes ponències: «Legislació i Premsa Comarcal (forana)», «Tecnologia i financiació», «Qüestions lingüístiques», «Premsa Forana, institucions i Política» i «Premsa Forana i Cultura».

BIEL GOMILA

JOCES ESCOLARS

Resultats obtinguts pels equips montuïrers a les jornades celebrades durant els mesos de gener i febrer (en el passat número ja parlàvem de la disputada a Felanitx del 16 de gener).

II Jornada: Montuïri 29 de gener:

Balontiro: Montuïri Segon, 0 - Algaida, 2; Montuïri Tercer, 2 - Sant Joan, 0. Finals: Montuïri Tercer, 2 - Algaida, 0 i Montuïri Segon, 2 - Sant Joan, 1. Quedà campió el Montuïri Tercer i els de Segon en tercera posició.

Futbito alevin masculí: Montuïri Quart, 6 - Montuïri Tercer, 1; Sant Joan A, 5 - Montuïri Quint, 1.

Bàsquet: Montuïri Cadet masc., 25 - Joan Capó, 41; Montuïri Inf. A, 26 - Algaida, 26.

Balonmano Infantil A: Montuïri, 17 - Sant Joan, 11 (masculí) i Montuïri, 16 - Sant Joan, 9 (femení).

En aquesta jornada, jugada en el pati de la nostra escola i en Es Dau, participaren 395 alumnes dels pobles de la comarca desplaçats en autocars i perteneixents a 57 equips. Es disputaren 32 partits des de les 3 fins a les 6,30 de l'horabaixa.

Jornada III: Algaida 11 febrer

Futbito benjamin masculí: Algaida, 5 - Montuïri Tercer, 1; Montuïri Segon, 1 - Sant Joan, 1.

Balonmano masculí: Montuïri Quart, 7 - Montuïri Tercer, 9; Montuïri Quint, 2 - Lloret, 2 (alevins) i Montuïri, 12 - V. Montuïri, 8 (infantils A).

Bàsquet femení: Montuïri cadet, 16 - Algaida, 12 i Montuïri Infantil A, 10 - Joan Capó, 37.

Jornada IV: Porreres 20 febrer

Balontiro: Montuïri Quart, 2 - Montuïri Tercer, 0; Montuïri Quart, 2 - Lloret, 0; Montuïri Quint, 2 - Sant Joan, 0 i Montuïri Quint, 2 - Porreres, 0. La final entre els sis equips participants la jugaràn entre ells els dos equips de Montuïri, un serà campió i l'altre subcampió.

Futbito masculí: Montuïri Tercer, 1 - Sant Joan, 1 (benjamins); Montuïri Quart, 8 - Sant Joan B, 0 i Montuïri Quint, 0 - Lloret, 6 (alevins).

Balonmano Infantil A: Montuïri, 13 - S'Horta, 3 (femení) i Montuïri, 9 - Joan Capó, 9 (masculí).

Aquest mes de març se celebren les jornades V, a Montuïri el dia 2; i la VI, a Sant Joan, el dissabte dia 13.

TORNEIG LOCAL DE FUTBITO

El divendres 12 de febrer es va iniciar un torneig local de futbito. Els partits es juguen els divendres a les 8 i 9 del vespre; els dissabtes, a les 6 i 7 de l'horabaixa. Vos tendrem informats.

TORNEIG COMARCAL DE FUTBITO

Resultats obtinguts pels equips de tercer (B) i quart (A) en el torneig comarcal de futbito en el que intervenen 7 equips de Lloret, Vilafranca, Petra i Montuïri. Va començar dia 13 de desembre a Vilafranca i acabarà el 7 de març a Petra. Es juga mitjançant el sistema de celebració de jornades a cada poble concentrant tots els equips a un lloc determinat.

Montuïri A, 2 - Vilafranca A, 0
 Montuïri A, 9 - Montuïri B, 0
 Montuïri A, 6 - Petra A, 2
 Montuïri A, 3 - Vilafranca A, 2
 Montuïri B, 0 - Vilafranca B, 3
 Montuïri B, 1 - Vilafranca A, 0
 Montuïri B, 1 - Lloret, 6

El Montuïri A va primer amb 10 punts i el B té dos punts. Volem que es conegui el bon detall que han tengut les mares dels jugadors de Montuïri que, a les dues jornades fetes en Es Dau, han convidat a coques i begudes als altres equips. La mateixa festa ens han fet en els altres pobles.

NICOLAU AL MONTUÏRI

El C.D. Montuïri ha fixat a Toni Nicolau davant que aquesta mateixa temporada jugava amb el Manacor a III.ª divisió nacional. Abans havia militat en el Felanitx, essent entrenador en Pep Sampol.

Un reforç de categoria que col·laborarà a seguir amb la bona marxa que darrerament ha pres el nostre equip a I.ª regional.

MARI CARMEN ROBLES A GIRONA I TOLEDO

Els èxits a nivell nacional que obtinguen en ciclisme En Toni Tous i En Biel Mas els està reproduint dins l'atletisme Na Mari Carmen Robles amb les excel·lents carreres fetes l'any passat (3.ª d'Espanya) i enguany. En el campionat de Balears juvenil va quedar tercera, no poguent reeditar el primer lloc de l'any passat perquè aquest és el primer dins la categoria juvenil i no s'ha pogut entrenar tant. Va anar a Girona a la fase de sector i es classificà amb l'equip de Balears per acudir a la fase nacional que es disputarà aquest mes de març a Toledo.

GABRIEL GOMILA

BALONMANO

Ha acabat el campionat territorial de balonmano infantil femení en el que hi han participat 8 equips de Mallorca.

Les nines d'En Joan Bauçà han tengut una classificació millor de la que en principi s'esperava degut als canvis motivats per l'edat. Han quedat terceres a un punt de les segones, havent marcat 199 gols en 14 partits i rebut 173. Han sumat 18 punts, gràcies a les 9 victòries enfront de les 5 derrotes. La classificació definitiva ha estat: 1.er. Sant Vicenç de Paül de S'Arenal, 28 punts; 2.on Son Sardina, 19 punts; 3.er Montuïri, 18 punts; 4.art Santa Magdalena Sofia, 15 punts; 5.è Agustines, 14 punts; 6.è Cide, 12 punts; 7.è Serralta, 6 punts i 8.è Santa Maria de la Palma, 0 punts.

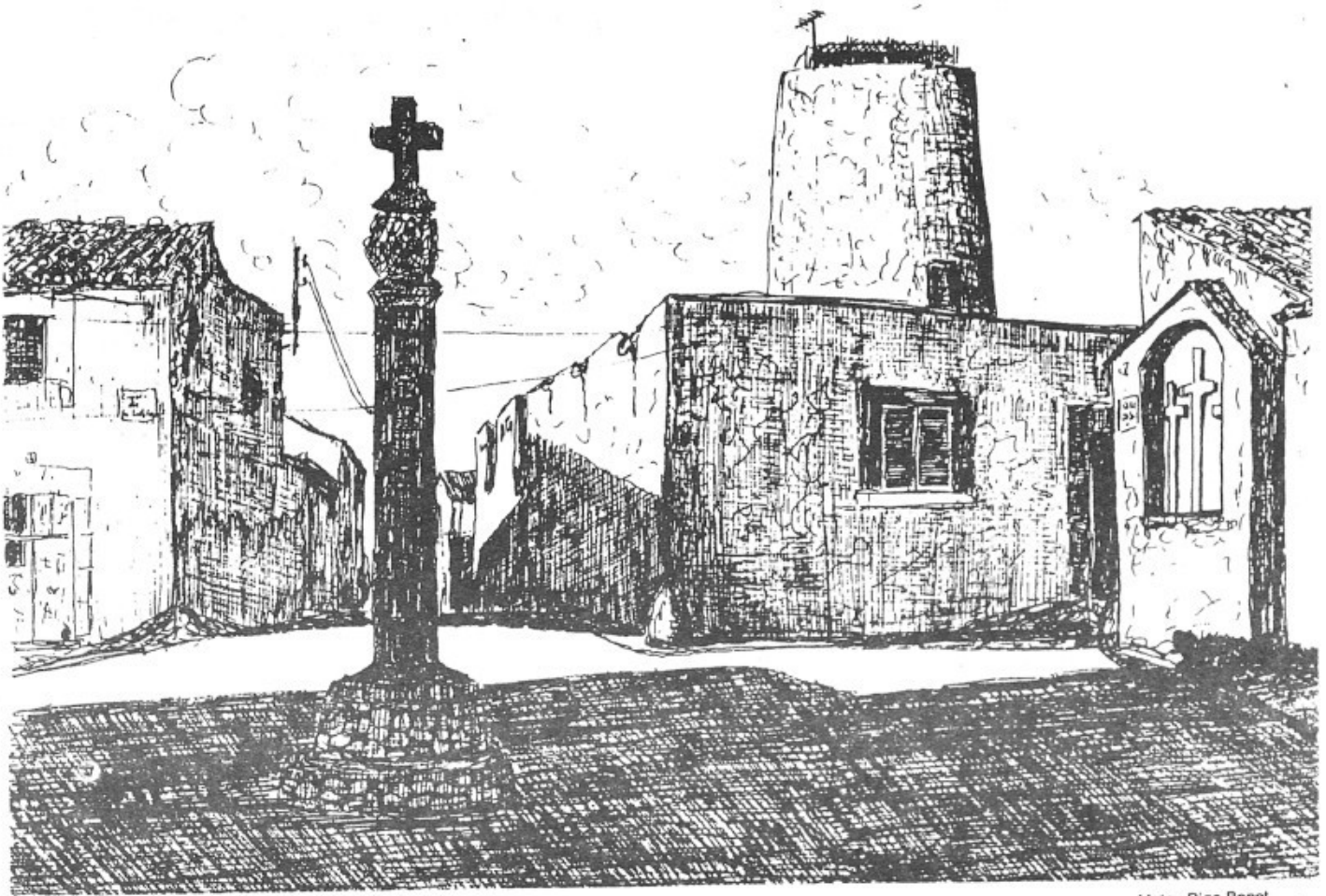
TORNEIG DE PING-PONG

Convocam a tots els interessats a una reunió, dissabte 13 de març a les 15 hores, a la Sala Mariana, amb el següent ordre del dia:

1. Elecció d'encarregats de l'Organització.
2. Bases del torneig.
3. Precs i preguntes.

R. ARBONA I M. TERRIC

Mateu Rigo Bonet

(Ve de la 4ª pàg.)

que un grup d'antics actors s'animassin i volguessin prendre part, conjuntament, en qualque representació. Perquè així els mateixos al·lots podrien anar evolucionant amb l'ajuda de l'experiència.

Això, més que res, seria una escola. Ara lo que els falta als joves és saber estar i moure's desinvolts damunt s'escenari.

—Sortirieu fora del poble?

—És una pena que després de tants de sacrificis, només poguem donar dues representacions. Per això, pensam fer unes sortides als pobles on demostrin interès de què hi anem.

—Teniu ullada qualque obra més?

—Sí. Voldriem tornar a representar «El món per un forat», «El bosc de la senyora àvia», d'En Joan Mas. I estam cercant «La Ferida Lluminosa». Mos agradaria poder representar obres d'En Pere Capellà, com fa dotze anys representàvem, essent ell un autor tan estimat per noltros, els montuïrers.

Naturalment, començant amb obres més senzilles i poder arribar a

oferir obres més serioses, no massa complicades, que puguin arribar al públic a qui van dirigides.

—Teniu pensat algun nom per a la vostra agrupació teatral?

—Mos ho estam pensant, i creim que convindria, però ho hem de decidir entre tots.

—Què més mos podries dir, aprofitant l'entrevista que llegiran els nostres lectors?

—Si qualcú té ganes de participar i de treballar amb noltros, estam oberts a la seva col·laboració i iniciatives, mentres responguin a unes preocupacions artístiques.

—Molt bé. Gràcies per les teves paraules. I que aquest grup jove tiri endavant amb coratge.

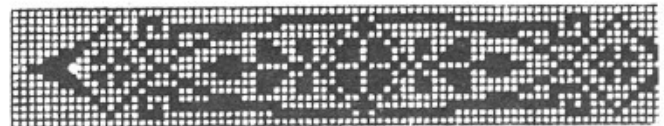
Solucions al «passatemps» gener

Sopa de lletres:

G	A	R	O	N	D	A	S
R	Z	U	P	A	L	M	E
O	I	I	F	X	U	R	G
S	N	E	B	R	O	K	R
A	C	X	O	X	H	A	O
S	O	N	V	E	R	I	B
U	A	R	D	E	M	L	A
F	R	E	M	A	R	I	N

7 noms de Torrents de Mallorca

ROCA D'ES TORRENT

VIVINT LA QUARESMA

A la nostra parròquia, enguany, el camí de la Quaresma tindrà les següents passes:

Dia 24 de febrer: Celebració Penitencial de «Dimecres de Cendra», a les 8 del vespre.

Dies 8 a 11 de març: Missa cada vespre, a les 8, animada per Mn. Jaume Serra rector de Santanyi. L'homilia serà llarga i reposada, de temàtica quaresmal. Després de la missa, si es veu convenient s'obrirà el diàleg.

Dies 29 a 31 de març i 1 d'abril: Missa, cada vespre. També procurarem tenir conversa oberta, després de la celebració.

EDUCACIÓ DE LA FAMÍLIA EN LA FE

Els dies 1 a 3 de març, a ca ses monges, En Lluc Riera dirigirà unes xerrades sobre l'educació en la fe dels fills i de la família en general. L'hora serà a les 3 de l'horabaixa.

ACTIVITATS DE LA COMISSIÓ D'ACCIÓ SOCIAL

El grup de creients animats en l'Acció Social estan interessats en conèixer de prop les realitats de les cases per a transeünts i malalts alcohòlics o síquics de can Perantoni i de can Gazà. Segueixen, al mateix temps, les reunions d'estudi i treball, cada dijous. Després de la trobada de Petra, ja tenim en programa la pròxima assemblea comarcal a Porreres, dia 4 de març. I llavors ja estam abocats a la trobada més ampla de Ciutat i de pobles, al Seminari Nou, tot l'horabaixa del dissabte, 3 d'abril. Allà, des de les 4 de la tarda fins a les 10 del vespre, s'analitzaran i animaran les distintes pràctiques que fa cada grup.

XERRADES A ST. FRANCESC DE CIUTAT

El P. Miquel Estradé, monjo de Montserrat, va donar unes conferències entorn a la família i a l'educació dels fills i de la llibertat, els dies 16 al 18 de febrer. També resultaren de molt d'interès les taules rodones coordinades per la Comissió Diocesana d'Acció Social, que reüní persones que treballen en els diversos àmbits de l'economia, cultura, treball, política i església de Mallorca. Foren els dies 22 al 26 passats. De Montuiri s'hi va destacar un bon grapat de gent.

SOLIDARITAT AMB EL TERCER MÓN: 0,7% DEL P.N.B.

Els qui han volgut adherir-se a la petició de què l'Estat espanyol entregui el 0,7% del P.N.B. ho han pogut fer amb la seva firma que serà enviada oportunament. També s'hi adhereixen les institucions socials de l'església de la nostra illa.

UN HIVERN COSTA AMUNT

Tot té el seu moment baix de la capa del sol: hi ha un temps per a cada cosa... Com diu un llibret ple de seny, de la Bíblia, "Déu tot ho fa ho fa escaient en el seu temps, però també ha posat l'eternitat al cor de l'home"...

Així es poden considerar com a fenòmens propis de l'hivern, dins el nostre pla de Mallorca, la boira, la florida dels ametlers, les gelades, i la foganya calenta de les nostres llars...

Així com s'ha arribat a fer un tòpic de "la cuesta de enero", referintse a l'economia, pens que actualment patim una "costa de la vida".

Una de les coses que més preocupen als joves -i això no és només propi de l'hivern- és la manca de perspectives de futur. Els resulta difícil d'imaginar, més que mai, lo que seran, lo que faran, els preocupa si trobaran treball o no, què serà de la seva vida. Tot plegat, els du molt sovint a la desil·lusió, a la desesperança. No ve tot això molt costa amunt dins la vida?

Els adults també ens trobam sense direcció clara, perduts dins una mar de confusió, insegurs davant una economia que no sura, desorientats per una crisi de valors, però sobretot poc animats a tirar-nos-hi enmig i posar-hi la pell.

I podem seguir vivint com a bojos, enlluernats per lo que està de moda o per lo que ha comprat nou el veïnat. Això no són sortides vàlides per a un creient. Cerquem solucions possibles, i facem camins de solidaritat:

- Deixar, per exemple, "hores extra" de feina, a fi que un altre pugui tenir els ingressos mínims per a viure.

- Sortir de la pròpia closca per donar una mà, en les situacions difícils que podem descobrir, si volem, i ben prop de ca nostra.

- Que estiguem disposats ja a no qualcar damunt l'altre, sobretot quan podem utilitzar la seva senzillesa o aprofitar-nos de la seva ignorància.

Què feim per pujar la costa de la vida, plegats, estirant entre tots?

ANDREU GENOVART I TOMEU TAULER

CAMPANYA CONTRA LA FAM EN EL MÓN

La col·lecta de la campanya contra la fam en el món ha recollit enguany la quantitat de 51.105 pts.

MOVIMENT PARROQUIAL

MOVIMENT PARROQUIAL

NOUS CRISTIANS

Dia 31 de gener.— Maria del Mar Mezquida Vidal, filla de Santiago i de Maria Antònia.

PASSAREN A LA CASA DEL PARE

Gener.

Dia primer.— Maria Castellà Manera, vídua, de 78 anys, a. "De Solanda".

Dia 4.— Margalida Noguera Martorell, casada, 72 anys, a. "Moia"

Febrer.

Dia 2.— Miquel Mezquida Sastre, casat, 64 anys, a. "De sa Font Bosseta".

Dia 3.— Josep Muntaner Prats, casat, 65 anys, (de sa Papereria).

PLUVIÒMETRE

De dia 1 a dia 19 de gener no caure cap gota.
20 gener 2,50 lt
27 gener 13,00 lt
11 febrer 0,90 lt